

Затова, когато и двамата зърнаха на приближавания кораб стройната осанка на младата българска княгиня, която приветливо им махаше с ръка, едновременно и майката и синът усетиха как някаква тежка грижа се изпарява от сърцата им.

Това хубаво и любезно дете, което идеше към тях, изведнъж ги спечели. Все пак, те двамата си оставаха заедно. И новодошлата нямаше да намали обичта, която хранеха един към друг. Ала бедното дете, тъй малко още, се отделяше завинаги от своите, от баща, майка и братя. О, още в първия миг те трябваше да привлечат самотното му сърце, в първото приветствие да влеят цялата топлина, цялата нежност, която изпитваха сега към новодошлата.

Безсилна да смогне над сърдечния си порив, императрица Ирина се спусна с развълнувана стъпка към кораба, който спускаше котва, и щом смъкнаха мостика тя първа напусна брега и се изкачи към скъпите си гости.

Двете царици се прегърнаха с дълбоко възмущение. След това, веднага Ирина Ватаци се обърна към младата невеста и преплете пръсти в смирен възторг, тъй чист и тъжен бе взорът на прекрасното момиче, тъй пълен с очакване и страх. С топла сърдечност императрицата разтвори прегръдки и стисна към сърцето си новата дъщеря, изпратена ѝ от Бога. Усети как детето въздъхна, с дълбоко облекчено сърце, и как нежно се притисна към нея.

Доверието бе спечелено.

— А сега да те запозная с твоя нов брат Теодор — каза императрицата и се обърна към сина си.

Юношата пристъпи смутено, леко се зачерви и подаде ръка на невестата си. Елена се поклони и двамата се целунаха с детска тържественост и ^{истинност} ~~сериозност~~ сред възхитените и умилни погледи на присъстващите.

В съборната църква на Лампсак ги очакваше патриарх Герман, заобиколен от целия си клир: митрополити и архиепископи, епископи и